ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ।

ଦୈତ୍ୟାରିପ୍ରସାଦ ଦାସ, ବି-ଏଲ

କର୍ତ୍ତୃକ ବିରଚିତ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ।

ସନ ୧୯୦୪ ମସିହା ।

ବାଲେଶ୍ୱର ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଦେଶ ଉତ୍କଳ ପ୍ରେସରେ
ଶ୍ରୀ କାଳୀପ୍ରସାଦ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ।

ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଏତେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
ଥରେ ପଢ଼ି ଦେଖିବ ନିଜେ ବନ୍ଧୁ ।

In reverence to

Mr. M. S. Das, C.I.E.

his little book is dedicated by

the Author to

the Utkalyas as a token of

brotherly affection.

Balasore
4th February
1904.

ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ।

ବ ଶୁଭେ ସବିତା ଆଜି ଉତ୍କଳ-ଗଗନେ ।
ହଧ ଉଦ୍ଦୀପିତ ହିତ ଅଛୁ ସେ କିରଣେ ॥
ଘରୁ ଲିଭା ଗେଲୁ ଷ୍ଟ ଙ୍ଗ ପତ୍ରେକର ଛାଳ ;
ତାଲ ଦେଖୁଅଛୁ ଛବା ମୁକ୍ତା ପ୍ରବାଳ ॥
ନଦୀ ସରୋବରେ ଦେଖ ଯାଉଛୁ ଝଲସି ।
ରସ ଉଦେଳ ପଡ଼ୁଅଛୁ ଗଳୁଛୁଃ ଖସି ॥
ବସନ୍ତ ବସ୍ତ୍ରସିନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ ମନ୍ଦାନିଳ ।
ମନ୍ଦାକିନୀ ଉକ୍ତ ଲେଠ ଉଚ୍ଚଙ୍ଗ ଫେନିଳ ॥
ପକ୍ଷିଗଣ ଡାଳେ ଡାଳେ ଦେଲେ ପୁଲକିତ ।
ଘଳୁତାଳେ ନିସି ଗୋ ଅଛନ୍ତି ଗଙ୍ଗାଗ ॥
ପଶୁକୁଳ ବର୍ଣ୍ଣିତେ ଉତ୍ତର ଚନ୍ଦ୍ରିକନ୍ତୁ ଗୃହେଁ ।
ମହାନନ୍ଦେ ମହୋତ୍ସବ ଦେଖିବାର ପାଇଁ ॥
ହେଉଛ ସ୍ରଜା ମହାଶୟ ଧାରୁ ଜମୀଦାର ।
ବଣିକ ନଷ୍ଟବ୍ରହ୍ମଦାର ପୁଣି ମାଡ଼ୁବାର ॥
ଉପରେ ବାହ୍ମ କେତେ ଦେବାଣୀ ପାଇକ ।
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଛତ୍ରିଯ ଶୁଦ୍ର ରଜକ ବାନ୍ଧ ॥

ଦାସ ସାନ୍ତ୍ୱ ମହାରାଜ୍ଞ ଝୁଣ୍ଣିଆ ଜାମ୍ବୁବ ।
ଘୋଷ ତୋଷ ଭରଯାଲ ଅଛନ୍ତି ସଡ଼ଙ୍ଗ ।
ଓଡ଼ିଆ ମୁସଲମାନ ବଙ୍ଗାଳୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନ ।
ସଙ୍ଗେ ହୋଇଛନ୍ତି ଆଜ ଉତ୍କଳର ପ୍ରାଣ ।
ସଙ୍ଗତ୍ର ଯାଉଛୁ ବନ୍ଧୁ ଆନନ୍ଦ କଲ୍ଲୋଳି ।
ନାରବେଢ ତୋଳୁଅଛୁ ଜରଗାଳ ଶୋଳ ।
ଇଂରାଜ୍ଞେ ଔର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛ ପୃଥକ ଅବାଶ ।
ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ ପଡ଼ିଲ ପୁଣି ହୁଦଯ଼—ଉତ୍ତ୍ରାସ ।
ମେଦନୀ—ସମ୍ବଲପୁର ଠାରୁ ବଳଦମ ।
ଗଞ୍ଜାମ ଉତ୍କଳଭ୍ରାତୀ ଉପାଟା ପରମ ।
ନଖିଳ ଉତ୍କଳ ଯୁଦ୍ଧେ ଏକତା ସୁମର ।
ଅଛନ୍ତି ଜଷ୍ଟଧେ ଏକତାନ ସ୍ୱରଧର ।
ଆନନ୍ଦ ଯାଉଛୁ ନେନ ଚାଂଦାର ସୀମକୁ ।
ବଦାଇ ଦେଉଛୁ ପୁଣି ହୃଦଯ଼—ବୀଣାକୁ ।
ସାଗରଗମ ପବନରେ ଗାଉଲ ଚଢ଼ଲ ।
ନାଚଇ କଚ୍ଛକ ଅଛୁ ନଦ୍ଯ଼ ଉତ୍କଳ ॥
ପୁଷ୍ପପ୍ରା ଦକ୍ଷାରୁ ଅଲ୍ପ ଆଲସ୍ୟ ବଲାଶି ।
କେଲି ନିତ୍ୟ ଦେଇଅଛି ତେଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶି ।

ନବ ଶକ୍ତି ନବ ମତି ଉଚ୍ଛଳି ଏ ବକ୍ଷ ।
କ୍ଳୀବତ୍ୱ ହର, ଛିନ୍ନ ଏ ଜଟିଳ ମକ୍ଷ ॥

କଟକ ।

କଟକ ନଗରୀ ଧରିଛି ସୁଶିରୀ
ବନିଯାଇ ଦରବାର ।
ଦେଖିଲ ତତ୍ପର ଅଙ୍ଗ ଶୋଭାବନ
ଡଗଡ଼ାର ପାଞ୍ଚବାର ॥
ଘାଟ ବାଟ ଯାନ ଜଳ ଗୃହ ଗୃହ
ଯାଉଅଛି ସବୁ ହଉ ।
ଶୁଣିଲେ ଶୋଷିତ ଧରଣୀ ପରଶ
ନ ହଉ ରହେ ଉପର ॥
ଯୁବକ ଯୁବତୀ ବାଳକ ସମିତ
ବୃଦ୍ଧ ବୃଦ୍ଧା ନର ନାରୀ ।
ସର୍ବ ଜାତି ଜନ ମନ୍ତ୍ର ଛିଡ଼ ଛନ,
ଦେଉଛନ୍ତି ଖଉମା ସାଉ ॥
ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ସୁକିତ ମୃଦେ ପୁଲକିତ
ହୃଦୟ କପାଟ ଫେଇ ।

ଜାଗ୍ରତ ଏବେ ତା— ଯାଉଛି ମମତା
ଦେଖାଇ ନାଚନ୍ତି ଯେଉଁ ।
ଉତ୍କଳ ଜନନୀ— ପୂଜାରେ ବରଣୀ
ଦୋହାଇ ଗାଉନ୍ତି ଧରଣୀ
ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ତେ ନିଜ ଦେଶ ହିତେ
ଅର୍ପଣାନ୍ତି ପ୍ରାଣମଣି ।
ରୂପଣୀ ପଲ୍ଲୀତ କୁସୁମ ମଣ୍ଡିତ,
ତୋରଣେ ଶୋଭିତ ପଥ ।
ସୁ-ବର୍ଣ୍ଣ କେତନ ଉଡ଼ାଇ ପବନ
ପ୍ରସାରୁଛି ମନୋରଥ ।
ଉତ୍କଣ୍ଠ ଗଗନ ପରଶି କେତନ
ଉତ୍କଳ ମାତାର ଜୟ ।
ଘୋଷଣା କରଇ ଚାରୁ ଦ୍ୱିପୁଞ୍ଜାର
ନବଆଶା- ସଞ୍ଚୟ ।
ଶୁଷ୍କ ଆଶା-ତରୁ ମଞ୍ଜର କୁହଳୁ
ପ୍ରକାଶି ନବ ଜୀବନ ।
ଉତ୍କଳୀୟ ଚିତ୍ତେ ମାତୃଭୂମି ହିତେ
ଜଗାଉଛୁ ପ୍ରାଣମନ ।

ଷଡ଼ୁ ଭୂଷଣ ଷଡ଼ ପଦାଥନ
ଉତ୍କଳ-ଯନ୍ତ୍ର ନଗଣୀ ।
ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ ମାନସେ ତୁଷ୍ଟିବେ ଦଣ୍ଡେ ସେ
ଗାଳିଛନ୍ତି ପଣ ପଣ ॥
ଧର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରେ ପଡ଼ି କଷ୍ଟ ପଡ଼ି
ଧାଇଁଛନ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କ ।
ଦୋଷ ହରଣ ସୁନ୍ଦର ଭୂଷଣ
ଅଳଙ୍କ ବୃକ୍ଷ ସଙ୍ଗେ ।
କେ ଧୂଳି ଗୃହର ଭଳିକି ଆଦର
ହୃଦୋଭି ଅଙ୍କିତ ବୋ ।
କେଉଁ ପାଷାଣ କା ଅଙ୍ଗ ସୁଷମା,
ବଳାଗି ହୃଦୟ ଦଳ ।
ଚନ୍ଦ୍ର ଚକ୍ଷୁଣ ଶ୍ରୀଗା ଚନ୍ଦନ
ମଣ୍ଡିତ କି ଦା ଶରୀର ।
ବିଧାୟ ବାଣୀ ମାନସ ମୋହନ,
ବଳିଯାଇ କବିଗିର ।
କେ କେତେ ପ୍ରକାରେ ଦୋଳନ୍ତି ବାହାରେ,
କେ ସାଜି ଅଛି ସାରବ ।

ହେଉ ବନମାଳୀ   ଦୃଶ୍ୟ ମଧୁବନ
ଭେଉନ୍ତି କପ ଧାଉବ ।
କେ ଚାରୁ ଇଂରଙ୍କ   ପୋଷାକରେ ସଜି
ପିନ୍ଧନ୍ତି ଚଗଡ଼ି ଶିରେ ।
କେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଇ   ଗୀଦର ଝୁଲାଇ
ଗାଇ ଅଛି ଧୀରେ ଧୀରେ ।
କାହା ମୁଖେ ପାଡ— ଚୋଳ ଗୋଟାଏମାନ
କେ ମୁଖେ ହୁଣ୍ଡୀଇ ପିକା ।
କ ଦ୍ୱାରେ ଏ ବେଶି   କାହାର ବଡବେଶି,
ପଥର ଦେଖନ୍ତି ଲକ୍ଷ ।
ଇଂରଜି ବାଜଣା   କରୁଛି ଘୋଷଣା
ଉତ୍କଳେ—ଭିନମୀ ମୂକା ।
ହାଟ ମଧ୍ୟରେ   ନାଚି ମତ ଷାଣ୍ଡ
ଗୀଲନ୍ତି ଉଡ଼ାଇ ଧୂଳା ।
ଛନଘା ଗଦ୍ଦନ,   ପଡ଼ିଛି ଘର୍ଷଣ,
ଧାଇଁଥିଛି ଭୁଲୀ ଦେଖା ।
ପଚେ ଉତ୍କଳିଣି ଭ   ସ୍ୱଦେଶେ ହନ୍ତିଭ
ଗାଉନ୍ତି ତ ଗର୍ଦ୍ଦି ଫେର ॥

ହେମନ୍ତ ମନ୍ଦିରେ ପ୍ରକଟେ ହର୍ଷରେ
ଉତ୍କଳ-ଜନନୀ ପଦ ।
ବାଜି ଉଠେ । ହୁଳୁ-ମଙ୍ଗଳଗୀ
ଆନନ୍ଦରେ ଗଦ ଗଦ ॥
ଉତ୍କଳୀୟ ହୃଦେ ହୃଦପ୍ର—ସ୍ପନ୍ଦ
ଫେଇ ଅଛି ଥର ଥର ।
ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ— ଅବୋଧ'ଜପଣ
ପ୍ରତିଷ୍ଠ ଉତ୍କଳର ॥
ପ୍ରଥମାନେ ଆଜି ଗୁରୁ—ମନ୍ତ୍ର ଦଣ୍ଡ
ମଠାଇଛନ୍ତି ଦେଶଯନ୍ତ୍ର ।
ମଧୁବର ଜିଣା ଗାନ ପ୍ରାଣ-ବୀଣା
ବଜାଇ ଦେଉଛି ତାନ ॥
ଭକ୍ତ ମଙ୍ଗଳଅ ଭୂତା ଗାରୁର୍ଡ଼ି ଅ
ପଦ୍ମରେଣା ଛନ୍ତି ଗାଇ ।
ନଖିଳ ଉତ୍କଳ— ଗର୍ବୀ ଜନଦଳ
ବମୋଦନ୍ତ ମନ୍ଦେ ଦାଇ ॥
ମଧୁ ମଧୁକର୍ ଚଉ ମୁଦ୍ଧକର
ଭକ୍ତ ମଧୁଛନ୍ଦ ରଚ ।

ସୁରଭି କାନନ   ବନ ଅକେତନ
ବହୁଁ ମଧୁ'ଛନ୍ତି ଗନ୍ଧ ।
ସେହି ମଧ୍ୟ ଭାଗେ   କେଳି ଉଦ୍ୟାନେ
ଅଛି ଅଛ ଅଟ୍ଟାଳିକ ।
ବନାଶି କେତ   ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ନର
ଉଚ୍ଚାଳ କଣ୍ଠେ ଚଷ୍ପ ।
ଛାତ୍ର-ମତ-ଭେଦ   ଚିତ୍ତ-କ୍ଷୋଭ କ୍ଲେଦ
ହୃଦୟ-କାଳିମା ନାଶି ।
ସରଳ ମାନସେ   ହରଷ-ସରସେ
ଯାଉଁଛନ୍ତି ସର୍ବେ ମିଳି ।
ଦିଗ ଦିଗନ୍ତରୁ   ଦେଶ ବିଦେଶରୁ
ଅଛି ଆସି ସମବେତ ।
ଉତ୍କଳ କଟକ   ପ୍ରକୃତ କଟକ
ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଏକ ସଙ୍କେତ ।
କଲେଜ ଇସ୍କୁଲ   ପାଠାର୍ଥୀ କୁଳ
ସୌଖୀନ ସୈନିକ ସଙ୍ଗ ।
ବହୁ ନିଦର୍ଶନ   କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ରଙ୍ଗ କ୍ଷେତ୍ରେ ସର୍ବେ ରଙ୍ଗ ।

ନ ଗାଏ ପକ୍ଷୀ   ଦେଉ ଅଛୁ ଚଢ଼ି

ନାଚ ପ୍ରେମ ଝଙ୍କାର ।

ଭାଇ ଭାଇ ମେଳ   ସମତା ଅଚଳ

ଦୋଳୁଛନ୍ତି ଝଙ୍କାର ॥

ସମ୍ମିଳନୀ ଶୋଭା   ଜନ ମନ ଲୋଭା

ଦେଶ ତାହିଁ ସନ୍ତାନର ।

ତନ ଝଙ୍କ ଗିର   ଚନ୍ଦ୍ରଗଳା ଚର

ରଞ୍ଜିବ ଦେବ ଚନ୍ଦ୍ରକର ॥

ବର୍ଷେ ଝ ସୁନ୍ଦର   ଶୋଭା-ମନ୍ଦିର

ଦେହ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମ୍ପଦ ।

କାନ୍ତା କାନ୍ତ ନଗ   କମଳ କୋମଳ

ଗ୍ରହ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାତପ ।

ଖଣ୍ଡି ଏ ଝଣିତ   ନଦେଖି ଜାଣିବ

ଚନ୍ଦ୍ର, ଜଳ ତାରକା ।

ଅକ୍ଷିକ୍ଷୁ ସଞ୍ଚଳେ   ସମିଧ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ

ଦେଖିବ ଝ ମନୋହର ॥

ସଭାପତି ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜେଶ   ଶିଷ୍ଟ   ରାମଚନ୍ଦ୍ର
  ସଭାପତି ପଦେ ହୋଇ ବରଣ ।
ଅଶ୍ୱପାନେ ଚଢ଼ି   କାଳେ ଉପସ୍ଥିତ,
  କଲ ଆଗମନ ବାଦ୍ୟ ଘୋଷଣ ॥
ଶୌଖୀନ ସୈନ୍ୟଙ୍କ—   ଦ୍ୱାର ସମାବୃତ
  ହୋଇ ମହାରାଜା ଚଳିଲେ ଧୀରେ ।
ସମବେତ ଜନେ   ମାଥ ଅନୁନତ
  ସମ୍ମାନିତ କଲେ ଭକ୍ତି କଥିଲେ ॥

ସୁବିଜ୍ଞ ସୁଧୀର   ସରଳ ପ୍ରକୃତ
  ରବକୁଳ କଞ୍ଜ ଭଞ୍ଜ ଭୂପତ ।
ଜଗଜ୍ଜ ମନ୍ଦିରେ   ପ୍ରବେଶି ସଧୀରେ
  ବସିଲେ ଆସନେ ସେ ମହାମତି ॥
ପିନ୍ଧି ପଟଭୂଷ   ଭଲା ପାଣ୍ଡିବୋଟ
  ଟୋଲ୍‌ପି ଉତ୍କଳ-ପଗଡ଼ି ଶିରେ ।
ଉତ୍କଳୀୟ ସଦା—   ସତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
  ଆରମ୍ଭିଲେ ସେତୁ ଯଥା ବିଧିରେ ॥

ପ୍ରଥମେ ଗୋଷ୍ଠେ ଅଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡ ସ୍ଥିରେ
ଅତି ମନୋହର ଓଡ଼ିଆ ଗୀତ ।
ଶାମାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଚଙ୍ଗେଲା ସଙ୍ଗୀତ
ହର୍ମ୍ମ୍ୟରେ ବାଜି ଝଲା ମୋହନ ।
ତହିଁ ପରେ ପୁଣି ଯନ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗୀତ
ଗାଇଲେ ବାଳକେ ମଧୁର କଣ୍ଠେ ।
ତଦତ ମୋହିତ ସମବେତ ଜନେ,
ତର ତୋଳିଆଇ ଶ୍ରବଣ ପଟେ ।
ଧୂଳିକ ଭଜନ— ପୂଜା ବନ୍ଦାପନା,
ମଙ୍ଗଳ ଅରତି ସ୍ତୁତିରେ ଶେଷ ।
ଯଥାବିଧି ରୂପ ମଙ୍ଗଳାଚରଣ
ହେଲା ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବ ସନ୍ଦେଶ ॥
ଅଠଗଡ଼ ମହା— ଗଳା ପ୍ରୀତିହୃଦ
ଦେଇ ପୁଣ୍ୟସ୍ତୋତ୍ର କଲେ ପଠନ ।
ଜ୍ଞାନଜ୍ଞାଧାର ଧୃଷ୍ଟଦ୍ୟୁମ୍ନ
ଓହ୍ଲାଇ ଭୂଷଣ ମେଳ ନିମନ୍ତ୍ରି ।
ପ୍ରକାଶି ବଚନ ଭାଷଣେ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ
ମୁକ୍ତାମାଳ ଦେଲେ ଦେଲେ ବାଏଧଣ ॥

ସୁଦୂର ସମ୍ବଲ ମେଦିନୀ ଗର୍ଭରୁ
ସମାଗତ ଦେଖି ଉତ୍କଳ-ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ଭଗ ସମ୍ବୋଧନ ଅଦ୍ଭୁତ ଯତନେ
ଦେଲେ ମହାର୍ଣ୍ଣବେ ନଜରୁ ଥାନେ ।
ସୁଧୀର ପ୍ରକୃତ ଦକ୍ଷ ସଗ୍ରାମ
ଗର୍ବ ପରେ ଉଠେ ଧର୍ମ ପ୍ରବନ୍ଧ ।
ପଢ଼ିଲେ ସଧୀରେ ବକ୍ତୃ ମଣ୍ଡରେ
ସ୍ତିର ଚିତ୍ତ ଶୁଣି ସବେ ଅଚେତ ।
ବଜାଣିତ ଧର୍ମ — ପ୍ରସଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣିଲେ,
ହିନ୍ଦୁଲେ ସାହିତ୍ୟ ଭାଷା ବଙ୍ଗର ।
ନଚେତ ବୈଶ୍ୟ ତ ଲୁଣ୍ଠ ଗଉଡ଼
ପୁଷ୍କଳ ଶିଳ୍ପ ଲୁଣ୍ଠ ଚୈତନ୍ୟ ॥
ପ୍ରଚାର କାଳ ସମର୍ପିବ ଯାଉ
ଉତ୍କଳେ-ଅନ୍ୟ ଦେଶଠୁ ଜାଣ ।
କଷ୍ଟ ଗୌରବ ଜାତୀ ଦେବ
ବଙ୍ଗାଳୀ ଯତନ୍ତି ଦେବବୁଦ୍ଧି ॥
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବଧାନ ଲଭି ଅବଧାନ
ଶୁଣିଛି ଉତ୍କଳ-ଜନନୀ ମୂର୍ତ୍ତି ।

ଅଚିନ୍ତ୍ୟର ଗାଣ୍ଠି, ଗଢ଼ ଶକ୍ତି ହୀନ
ଯେଉଠୁ ଅଛିର ବଚନ ଦୁଃଖ ।
ପଡ଼ିଛୁ ଝାଞ୍ଜିଲ ବନ୍ଧନ ମଣ୍ଡଳ,
ଝୁରୁଅଛୁ ସଦା ନୟନେ ନୀର ।
ହୃଦୟ ବ୍ୟାକୁଳ, ପାଦ ଟଳମଳ,
ଲପଜାରୁ ଅଛୁ ନ ଫୁଟେ ଗିର ॥
ଜନନୀ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଉତ୍କଳ ପୁତ୍ରଙ୍କ କର୍ମ ଉଚିତ ।
ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଏକମତ
ଏକମେଳେ ବାଞ୍ଛି ଜନନୀ ହିତ ॥
କେମନ୍ତେ ଆପଦ ହେବ ଉପଶମ,
ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ କେଉଁ ପ୍ରକାର ।
କେମନ୍ତେ ସନ୍ତାପ ହେବ ଦୂରୀକୃତ
କେମନ୍ତେ ଦୂରିବ ଦୁଃଖ ତାହାର ॥
ପ୍ରାଚୀନ ଗୌରବ ପ୍ରାଚୀନ ବିଭବ
କେମନ୍ତେ ହୋଇବ ପୁଣି ଉଦ୍ଧାର ।
ଉନ୍ନତି ପଥରେ ହେବ ଅଗ୍ରସର
କେମନ୍ତେ ସାହିତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ବିସ୍ତାର ॥

ହେମନ୍ତେ କୃଷକ— କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ
ହେବ ସତ୍ୟପଥ ବୋଇଲେ ଧୀରେ ।
ବନାଗ୍ର ଅଂଶ ଈର୍ଷାହିଂସା ଦ୍ୱେଷ
ଏକତାକୁଁ ଯାଉ ଅଛି ଛିଡରେ ॥
ହେବ ଏ ଅଭାବ ଦୂଃଖ ବିମୋଚନ
ଏକଗୋଟିଏ ବନ୍ଧ ହେଲେ ଉତ୍କଳ ।
ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ତତ୍ପର
ଅଚିରେ ଅଭୀଷ୍ଟ ହେବ ସଫଳ ।
ଯେତେ ଯେତେ ଜାତି ଅଛନ୍ତି ଉତ୍କଳେ
ବଙ୍ଗାଳୀ ଓଡ଼ିଆ ମୁସଲମାନ ।
ପଞ୍ଚମ ଭ୍ରାତୃ— ଶରଧା ଅଚଳ
କର୍ମ କଲେ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ସମ୍ମାନ ॥
ଜାତ୍ୟ ବିଦ୍ୱେଷ ସୁଖ କରେ ଧ୍ୱଂସ
ଉନ୍ନତି—ସୋପାନ—ପଥ କଣ୍ଟକ ।
ପରସ୍ପର ଦ୍ରୋହ ନାଶକ କରୁଣା,
ସମୃଦ୍ଧିଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଉଦ୍ଦୀପକ ॥
ଉତ୍କଳୀୟଙ୍କର ନ ଥିବାରୁ ମେଳ
ମହାକାଳ ଫଳ ଅଛୁ ପାଦପେ ।

ଉତ୍କଳ ହୃଦାକାଶ— ଘୋର ଅନ୍ଧକାରୁ
କ୍ରମେ ଶୁଭ୍ର ଯାଉ ଅଛି ଅପସରି ।
ଅଛି ଅଶାଚାରୁ ଚତୁର ମାଳଞ୍ଚ
ଦେଖିଲ ମଞ୍ଜୁ ତରୁ ଉପରେ ବିଶ୍ୱ
ସମ୍ମିଳନୀ–ସଦନ— ଅତୁଳ ଆଧାରେ
ନବ ଶାଖା ଘେର ଅତୀତର ବକ୍ଷ ।
ନବ କିଶଳୟ ଦେବ ଅଙ୍କୁରିତ
ନବ ଫଳ ପୁଷ୍ପ ଧରିବ ତରୁ,
ବହୁପ୍ରସାରେ ଶୋଭିବ ଆଗର,
ଘଡ଼ନ୍ତ ହୃଦୟେ ଉଛୁଳ ମରୁ ।
ଦିଶିଲଣି ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଚନ୍ଦ୍ରମା
ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ମାନସ ମନ୍ଦିରେ ।
ଗଗନ ମଣ୍ଡଳ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ନିର୍ମଳ
ଆହେ ଭ୍ରାତୃବୃନ୍ଦ ! ଦେବ ଅନ୍ତରେ ।
ଫୁଟାଇ ଉତ୍କଳ ସୁମନ କମଳ
କର ଆଗେ ମନ ହୃଦୟ ପ୍ରାଣ ।
ନୀଳାଚଳବାସୀ କରୁଣା ପ୍ରକାଶି
ସାଧିବେ ଉତ୍କଳ ପାଇଁ କଲ୍ୟାଣ ।

ଉତ୍କଳ ସନ୍ତାନେ ! ଉଦ୍ଧତ ପୋଷାଣେ
ଗଳଦେଶେ ପିନ୍ଧି ଏକତା-ହାର ।
ଭ୍ରାତୃସ୍ନେହ ବନ୍ଧ ଝଞ୍ଜାନିଳ ସହୁ
ଅଟେର କଥାକୁ କର ଛାର ॥

—o—

ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ବିଶାଳ ଭାରତବର୍ଷ ଶାସନକରତା ।
ହୋଠୀ କୋଟୀ ଜନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଛତା ।
ମାନ୍ୟବର ଗବର୍ଣ୍ଣର ।

ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱର—ପ୍ରତିନିଧି ବୀରବର ।
କରୁଣାମୟ କର୍ଜନ ଲାଟ ବାହାଦୁର ।
ଶାସନ ନିପୁଣ ଦୂରଦର୍ଶୀ ସୁଚତୁର ।
ଭାବ ଉତ୍କଳ କଲ୍ୟାଣ ।
ନିଖିଳ ଉତ୍କଳଖଣ୍ଡ ଭୂମିଖଣ୍ଡମାନ ।
ଏକ ସମ୍ମିଳନେ ଏକ ଶାସନେ ଅଧୀନ ।
କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛିଛନ୍ତି ଅଛନ୍ତି ସୁଦୃଢ଼ ।
ଦେବ ଉଠିଛି ଉତ୍କଳେ ।
ନିରାଶା-ତମସାଛନ୍ନ ଗଗନ ମଣ୍ଡଳେ ॥

ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳଭୂଷଣୀ ଭୂପେ ସୁଙ୍କଣୀରେ ।
ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ବନସ୍ତ ଉକ୍ତରେ ।
ଧୂର୍ଖ ଗିରାରୁ ବଷାଢ ।
ଗ୍ରାଚୀର ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ॥
ପ୍ରଧାନ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ।
ଥିଲ ବେଳେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଲୋକ ସର ଏଣ୍ଡ୍ରୁ ଫ୍ରେଜର ।
ସମ୍ବଲପୁରରେ ଓଡ଼ିଆ ।
କରିଥିଲେ କଭେର—କ୍ରମାରୁପେ ଠିଆ ॥
କୃତଜ୍ଞ ହୃଦୟେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାପାଇଁ ।
ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ସବେ ହୋଇ ଗାଁ ।
ଭାଷା ସମ୍ମୁନ୍ନତି—ମୂଳ ।
ଉତ୍କଳ ସନ୍ତାନେ ବୁଝି ହୋଇଛନ୍ତି ଦୁଳ ॥
ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାତି ସଙ୍ଗେ ପ୍ରୀତିପାଳନୀୟ ।
ଅଭଙ୍ଗ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ପୁଣି ସଦା ବାଞ୍ଛନୀୟ ।
ସାମାଜିକ କାଳେ ତତ ।
ସତ୍ୱର ବଧାରେ ଦେଉ ସମିତି ଗଠିତ ॥
ଅବନୀୟକ ସ୍ଥାୟୀ ସମିତି ହୋଇଣ ଗଠନ ।
ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଭାଷା—ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ ।

କରୁ ଏକାନ୍ତ ସ୍ୱନରେ ।
ମିଶି "ଉତ୍କଳ-ସାହିତ୍ୟ-ସମାଜ" ସଙ୍ଗରେ ।
ଉତ୍କଳୀୟ ବୈଷୟିକ କୃଷି ଶିଳ୍ପୋନ୍ନତି ।
ଯେଉଁ ଅନୈତ୍ୟ ସମିତି ସମ୍ପାଦୁ ସୁଗତି ।
ଗଠି ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳେ ।
ଶାଖା ସମିତି ନବଷ୍ଟ ଦଶଦ୍ୱ ଉତ୍କଳେ ।
ପଠେଇଛ ଧନ ଛାତ୍ର-ସାହାଯ୍ୟ କାରଣେ ।
ଶିଳ୍ପାଦ ଶିକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ବିଦେଶ ପ୍ରେରଣେ ।
ଉପଯୁକ୍ତ ଯୁବକଙ୍କୁ ।
ସ୍ଥାନ ଗଠନେ ଯୋଜୁ ସମିତି ଚତ୍ରକୁ ।
ସଞ୍ଜିନ ପ୍ରଦେଶେ ତିନୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାୟୀ ସମିତି ।
ଶାଖା ସମିତି ସମୃଦ୍ଧ ଅଠଣ ସ୍ଥାପି ।
ପୁଣି ଅଂଶୀ ନାମୀ ଚତୁଷ ।
ବିତରଣ ଉପସ୍ଥିତ ବର ଲକ୍ଷ ଯଶ ।
ଧନ୍ୟବାଦ ପାଇଥାଉ ସେବକ ଗୁରୁଙ୍କୁ ।
ସମାଗତ ଶ୍ରଦ୍ଧାସ୍ପଦ ଅତିଥିବର୍ଗଙ୍କୁ ।
ଭେଟେ ବସ୍ତ୍ର ଦାନ ।
ସମ୍ମିଳନୀ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ।

ଆଗାମୀ ବସନ୍ତ ପୁଣି ନବ ଉତ୍ସାହରେ ।
ଉତ୍କଳୀୟ ସଭ୍ୟବୃନ୍ଦ ଆସିବେ ହର୍ଷରେ ।
ଭେଟିବେ ଅଧିବେଶନ ।
ସମ୍ମିଳନୀ ହେବ, କଆଁ ହେଉ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ॥
ମୟୂର ଭଞ୍ଜେଶ ମହାରାଜା ମହୋଦୟ ।
ସମ୍ପ୍ରତି ଅଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ସହୃଦୟ ।
ହୋଇ ସଭାପତି ପଦେଣ ।
ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଆନ କାହାକୁ କମଣେ ॥
ଚାଙ୍କଠ ମଣ୍ଡପେ ହେବ ଏମନ୍ତେ ସ୍ୱାଦନ ।
ପ୍ରସ୍ତାବ ଅର୍ଦ୍ଧମୋଦନ, ଉତ୍କଳ ସୁପଥ ।
ହୋନ୍ତି ସର୍ବେ ଆନନ୍ଦିତ ।
ସୁବିଜ୍ଞ ସଭାପତିଙ୍କୁ ଦେଲେ ଭକ୍ତି ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୁପ୍ତ ବଙ୍ଗ ମହାଶୟ ।
ଉତ୍କଳ କମିଶନର ହୋଇଣ ସଦସ୍ୟ ।
ବସି ସଭାପତି ପାଶ ।
ଶୁଣିଲେ ଦୁଃଖ-କାହାଣୀ ଲଭି ଅବକାଶ ॥
ସୁନ୍ଦରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମିଳନୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବଳୀ ।
ଯେ ଯାହା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ସଭ୍ୟବୃନ୍ଦେ ଚଳି ।

ମାତୃପୂଜା କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ବହିଲ ମଙ୍ଗଳଚଣ୍ଡ ଅଙ୍କପାତ୍ରେ ଦେଶ ॥

—— ୦ ——

ସୁଦର୍ଶନୀ ।

ପ୍ରବୀଣ ମଧୁସୂଦନ
ସାଧୁ ସୁଧୀ ବିଜ୍ଞଜନ
ସମ୍ମିଳନୀ ସଙ୍ଗେ ଖଞ୍ଜି ଛନ୍ତି ରଙ୍ଗେ
ସୁଦର୍ଶନୀ ର ଯତନ ॥
ଉତ୍କଳ ଜାତ ଶିଳ୍ପ
ଅପାର ସମ୍ଭ୍ର ସମ୍ପ
ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରୁ ଅଛନ୍ତି ପୂଜାର
ନିଖିଳ କୁଳ ପ୍ରଦୀପ ॥
କାହିଁ ବା ସମ୍ବଲପୁର
କାହିଁ ବା ବର୍ଦ୍ଧମପୁର
କାହିଁ ଖଲ୍ଲିକୋଟ ଦୂର ଧରାକୋଟ
କାହିଁ ପୁଣି ଜୟପୁର ॥
ସୁଦୂର ଦେଶ ଖିମିଡ଼ି
ଆସିଛନ୍ତି ପକ୍ଷେ ଭିଡ଼ି

କନିକା ଚାମୁଣ୍ଡା   ମଞ୍ଜୁଷା ଚଢ଼ା ।।
ଯେଉଁ ଯେଉଁଣ ଥିଲେ ଶଙ୍ଖୁଡ଼ି ।।
ହିନ୍ଦୋଳ ପାଲଲହଡ଼ା
ଦଶପଲ୍ଲା   ଅଠଗଡ଼ା
ମୋଦ କେନ୍ଦୁଝର   ନରସିଂହପୁର
ତାଳଚେର ଖଣ୍ଡପଡ଼ା ।
ପାଳକୁଦ ଢେଙ୍କାନାଳ
ରେଢ଼ା-ଖୋଲ ଖଡ଼ିଆଳ
ମୟୂପୁର ଢଗି—   ଘଅ ଗାଙ୍ଗପୁର
ଅଠମଲ୍ଲିକ ଭୂ-ଯାଂଳ ।
ନୟାଗଡ଼   ରଣପୁର
ବାମ୍ବଢା ସୋନପୁର
ବଶାଖା   ଘଣୀ   ନୀଳଗିରି ଗଡ଼
ଓଡ଼ିଆ ମେଦିନୀପୁର ।
ଯେତେଥିଲେ ବଡ଼ ସାନ
ଗଡ଼ଜାତି ଜାଣେ ଜାଣ
ଫୁଙ୍କିଦେ ଗୁଣିଅ   ଅଛନ୍ତି ଓଃ ଭାର
ଦ୍ୱୋର ଅଛ ସାବଧାନ ।

ଦେଶୀକୁଟି ଶିଳ୍ପ ନାନା
ଯେତେ ଯୋଦ୍ଧା କ୍ଷମତା
ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଗୃହେ ହୋଇଛି ରକ୍ଷିତ
ସଞ୍ଚିତ ବହୁ ପଦାର୍ଥ ॥
ଶତ ଶତ ପରକାର
ଧାନ୍ୟ ରବି ଶସ୍ୟ ଭାର
କେତେ ଫଳ ମୂଳ ଓ ଯତନେ ଫୁଲ
ଅଛି ପକ୍ଷୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ତହିଁ
ବାଘୁଣୀ ଭଳାଗିବ
ଧୂଳିଆ ହାଡ ପଞ୍ଜରା
ବାଂଶପାଦ୍ୟା ଦେଶ ଜଗତ ଚର୍ଚ୍ଚିତ
ଚଢ଼ାଇନଥି ମୋଟେ ସେ ॥
ଡାଲୁଡ଼ିମଞ୍ଜି ସଠିଆ
ଚମ୍ପାଇଶାଳୀ ମାଣ୍ଡିଆ
ଘୋଡ଼ା ପଶାକାଠି କାରିଗର ଗେଣ୍ଡୁ
ସୁନାମୁଖି କରଞ୍ଜିଆ ।
କେତେ ଧାନ୍ୟ ତହିଁ ଠୁଳ
କେତେ ପ୍ରକାର ତଣ୍ଡୁଳ

ଝର୍କାନ୍ତୁ ଅନ୍ତରୁ   ବାର୍ତ୍ତକା ଶିମ୍ବିକା
ବ୍ରୀହି ମୂଗ କନ୍ଦମୂଳ ॥
ଦରଡ଼ ମକ୍କା ମଶାଲ
କୋଲଥ ଜଡ଼ା ଖେସାରୁ
ଚାମସ୍ତ ସୋରଷ   ପୁନ୍ନାଗ କାର୍ପାସ
ସୁରକ୍ଷିତ ସାର ସାଉ ॥
ଘର୍ଦ୍ଧାନ୍ୟ କର୍କଟିକା
ଅପମନ୍ଦେ ବର୍ଣ୍ଣି ଫିକା
କୁମ୍ଭୀର ପଚାଏ   ପାଣିଷାରୁଟାଏ
ଦେଖି ଜନେ ଜ୍ଞାଣ ବଳା ॥
ଛନଗୋଷ୍ଠ ବଢ଼ ଓଲ
ଓଳଳେ ପନ୍ଦର ଖୋଲ
ସେର ଦ୍ୱେଡ଼ ଦୋଳ   ଚନ୍ତ୍ରେ ମଣୁଥାଇ
ତାଙ୍କା ପାଶେ ସବୁ ଗୋଳ ॥
ବୋଲିବ ଚାତାମ କେଠ
ଯେଉଁ ଦେଶେ ଛାଡ ଯେଠେ
ଅଛନ୍ତି ଅଣାଇ   କୃଷି ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ
ଦରିଦ୍ର ଉତ୍କଳ ହିତେ ॥

ଜାଳଚେର ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷା
ଦର୍ପଣ-ସ୍ୱଚ୍ଛ ପିଚ୍ଛିଳ
ସେ ଶିଳା ଖଣ୍ଡକ   କେତେ ମନୋହର
ହୋଇଥିବ ଦୃଶ୍ୟ—ଲୀଳା ॥
ଚାହିଁ ତଳଭ ପଲଙ୍କ
ନେହ ଭଲ ଦେଖି ଅତଳ,
ସ୍ଥିତା ରେଖା ବଂଶୀ   ଚିତ୍ରିଲ ଛନ୍ଦ
ସାଗର ପ୍ରସୃତ ଗର୍ଜ ॥
"ଭଦ୍ରଭ-ଶିଳ୍ପ-ସଦନ"
ମନୋହରେ ଦର୍ପଣ
ସ୍ୱସ୍ଥ ତଳତ   ଭାବିନ ଭୂଧର
ଦେଖାଉଛି ସୁଧନ ॥
ଦେଖି ଥାଉ ନିର୍ମିତ
ଧର୍ତ୍ତି ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶିତ,
ଭ ସୁନ୍ଦର ଥକା   ଗେରୁଆ ଶିଳ୍ପ
ଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟେ ସୁଶୋଭିତ ॥
ହେଉଥିଲା ଚମକ;
ଷ୍ଣୁଲୁ ଅଶିର ବନ୍ଧନ,

କାନ୍ତିରେ ସୁନ୍ଦର   ଇନ୍ଦୁ ଗାର ଗାର
ଲୁଣ୍ଠିତନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରକଣ ।
ସନ୍ଧ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟ ଶାପ ବେଳେ
ଯେ ଦେଶେ ସୁଖ୍ୟାତି ଯେତେ

ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱେ ନନ୍ଦ   ଚିତ୍ତ ଆକର୍ଷଣ
ଦର୍ଶକ ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ॥
ନୀଳ ମଣ୍ଡପ ଶୋଭନା,
ଦୋଳି ଫୁଲି କରେ ବଣା,

ସଙ୍ଗୀତ ପର୍ବେ   ଦୋଳ ଯାତ୍ରାଏ
ଦୂରୁଁ ନ ପଡ଼ଇ ଜଣା ।
ଚନ୍ଦ୍ରଂ, ଗୋଷ୍ଠ ସମାବର
ତନୁସ ଷୋଳ ସହର

ଚରଲଙ୍କି କ୍ଷୟା   ଖୋପିନ୍ତି ସେ ଯୋଷା
ସତ୍ପନର୍ଣ୍ୟ ସବେବର ।
ବରନ୍ତି କାଷ୍ଠେ ଗଠନ
ପିନ୍ଧାଇନ୍ତି ଆଭରଣ

ରତ୍ନ କରବର   ବନ୍ଧାଣୀ କୁନ୍ଦର
ଆକର୍ଷେ ଯୁବକ ମନ ॥

ହେ ରସିକ ଛବି ଦେଖି
ଠାରଇ ନୟନେ ଲକ୍ଷି
କେତକୀ ବରନୀ   କାଷ୍ଟାଙ୍ଗୀ ରମଣୀ
ନ୍ମଥ କ ବାଣ ଯୋଖି ।

ମହାରାଣୀ ଉତ୍କ୍ରୋଶଅ
ଗଢ଼ିଛ କେଉଁ ବୁଦ୍ଧି ଅଃ
ଅସିତ ପ୍ରସ୍ତରେ   ଉଲ ଛାଂଚରେ
ମଣ୍ଡେ କରଛନ୍ତୁ ଠିଆ ।।

କେତେ ଚମ୍ପୁ ଏହୁଣ୍ଡଳ
ଦଣ୍ଡୁଥାଇ କେତେ ଝଣ୍ଡ
ଇନ୍ଦିରା ସଦନ   ନୟନ ଚଞ୍ଚଳ
ଯାଉଛି ଲେଖନୀ ବଳ ।।

ରମଣୀର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ
ଦେଖନ୍ତି ଦଶନ୍ଦ୍ର ଟାନୀ
ମହାସମ୍ମିଳନେ   ବନାଶି ବନ୍ଦେଷ,
କବି କ ଧାରଇ ଭଣି ।

ଧନ ଦେଶେ ଅଭିନବ
ସଙ୍ଗିନ୍ଦ ମେଳ ଗରବ

ଥିଲେ ଯେତେ ଜାତି   ଅନ୍ତରରେ ମାତି
ବଢ଼ାଉ ଛନ୍ତି ପରତ ।
ଏମ୍ନପର   ସମ୍ମିଳନ
ପ୍ରତିବର୍ଷ   ସଙ୍ଘଠନ

ଉତ୍କଳ ମଣ୍ଡଳେ   ହୋଇ ମହୋତ୍ସାହେ
କରୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ।
ନବ ବଳେ ବଳୀୟାନ
ହୋଇ ଉତ୍କଳ-ସନ୍ତାନ

ଆପଣା ମଙ୍ଗଳ   କରନ୍ତେ ସାଧନ
ଦୁଃଖ ଯିବ ଜନନୀଙ୍କ ଜାଣ ।
ନଶ୍ୱର ଜାଣୁଁ ସରମ
ଅଟଳ ହୁଅ ଧରମ

ସକଳ ମେଳରେ   ଧୀରତା ବଳରେ
ସଫଳ ହେବ କରମ ।
ଏକତାକୁ କର ଅସ୍ତ୍ର
ଅଚିରେ ହେବ ଉଦସ୍ତ

ଛବ ଭାଗ୍ୟାକର   ସ୍ୱସ୍ତି ଅଛୁ ସବ
ଏ କଥା ଯେଉଁ ନଷ୍ଟ ।

ନେତା ।

ଉତ୍କଳ— ଜନନୀ- ସାଥି ହୋଇବାର ପ୍ରଭୁ
ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ।
ଲଭିଛନ୍ତି ଶୁଭକ୍ଷଣେ; ଜନ୍ମଭୂମି ନାହିଁ
ଙ୍କା ଉପାର୍ଜ୍ଜନ ॥

ନାନା କୁଚକ୍ରେ ପୁଣି ଯାଇ ବିଦେଶରେ
ଲଭି ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ।
ଧନହୀନ ଅବସ୍ଥାରେ, ଜନନୀ—ମଙ୍ଗଳ
କରିଛନ୍ତି ଦୀକ୍ଷା ।
ସ୍ୱଦେଶକୁ ଆସି ପେଷ କରୁଛନ୍ତି ଧୀରେ
ଉନ୍ନତି ସାଧନ ।
ରହିଛି କାଷ୍ଠକାନ୍ଦର ଗଢ଼ି ଶିଳ୍ପାଗାର
ଶିକ୍ଷାର କାରଣ ।
ଆଜନ୍ମ ଦେଉଛି ଧନ ସ୍ୱଦେଶ ନ ଭୁଲି
ଉତ୍କଳ ମଙ୍ଗଳ ।
ଉତ୍କଳୀୟ ହିତପାଇଁ ଏକତା ସ୍ୱରୂପ ।
କରିଛନ୍ତି ବଳ ।

ନୃତ୍ତି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ମନ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟେ ଅଙ୍କେ
ବର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମିଳନା ।
ଭକ୍ତ ଜନଙ୍କ, ପୁଣି ଅଛନ୍ତି ଫେଇ
ଦିଲ୍ଲ ପ୍ରଦର୍ଶନା ॥
ପୁଣୀପୁଣ ରୂପ ସକଳର ସିଂଆର-ଇ
ଉତ୍ତାଳ ଭୂଷଣ ।
ନବବର୍ଷ ସନ୍ଧ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ଦରଶ
କଲେ ସମର୍ପଣ ॥
ଝିଲ୍ଲି କପାଳେ ଅଙ୍କି ନୂତନ ଏ ବର୍ଷ,
ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକ ।
ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନୁସର, ଗୌରବ ସମ୍ପଦରେ
ଫୁଟନ୍ତୁ ସର୍ବେକ ॥
ନମ୍ରତା ସମ୍ମୁଖେ ରଖି ବିମଳ ଅଦର୍ଶ
ଧାରେ ଅନୁସର ।
ସମ୍ମୁଖେ କରତଳେ ଯୁବକ ପ୍ରବର ।
ହୁଅ ଅଗ୍ରସର ॥
ଜାଳାନ୍ଧ୍ରବିଦ୍ୟାଶ୍ରୀ ନ୍ୟାୟ ଅତର ଅଦର୍ଶ
ଅଞ୍ଜୁର ବିମଳ ।

ଜଗନ୍ତୁ ଅନ୍ତରେ ଦେବ କଣ୍ଠରେ ଯାଉ
ସ୍ୱଦେଶ ମଙ୍ଗଳ ॥

ସମାପ୍ତ ।

